

Népek missziája

A Pápai Missziós Művek magazinja • V. évfolyam, 2. szám • 2011. október

Ingyenes lap. Adományaikat a missziók javára köszönettel fogadjuk.

XVI. Benedek pápa üzenete a Misszió Világnapjára

Interjú Veres András püspök atyával

A békéért imádkozunk

Szent Gyermekség Műve tábora

**A misszió nem megy szabadságra
... emberek halászává tesznek**

Megmozdult a világ

♦ Lengyelország

Czestochowa – „Ne féljetelek attól, hogy szentek legyetek!” – Boldog II. János Pál pápa eme mondása volt a czestochowai érsekség missziós gyermekei 2. kongresszusának témája, amelyen több mint 2000 gyerek és fiatal vett részt.

A II. János Pál boldoggáavatásáért

mondott hálaadó szentmisét Czestochowa érseke, Stanislaw Nowak tartotta. Néhány misszionárius pap koncelebrált Ecuadorból, Kamerunból, Óceániából és Pápua Új-Guineából.

Homíliájában Nowak érsek kiemelte, hogy: „A misszionáriusok fontos szerepet töltenek be az Evangélium hirdetésében, és sokszor még életüket is áldozzák Krisztus Evangéliumáért.” Az érsek végül azt kérte a gyermekektől, hogy imádkozzanak a misszionáriusokért, mert „imádságaitokon keresztül ti is valamilyen értelemben kis misszionáriusokká váltok”. A kongresszus alatt missziós katekézist mutattak be, melynek témája: „II. János Pállal megtanulunk szentekké válni”, és megnyitották a kiállítást, mely az egyház misszióinak van dedikálva.

♦ Lengyelország

Varsó – a varsói missziós képzés központja vendégül látta a Missziós Animátorok Szabadegyetemét, amelyet a lengyelországi Pápai Missziós Művek nemzeti csapata szervez és segít. Tomasz Atlas atya elmondása szerint

31-en vettek részt a szabadegyetemen: seminaristák, szerzetesnők és laikusok az ország különböző egyházmegegyéből. A résztvevők megismerhették, hogyan működik a Pápai Missziós Művek 4 ágazata, valamint elsajátíthatták azokat az elveket, amelyek szükségessé ahhoz, hogy a csoportokat vezessék különböző helyeken: iskolákban, plébániákon, egyházi csoportokban, mint pl. a lengyel alapítású Fény és élet elnevezésű mozgalomban. „A szabadegyetem alatt a résztvevők kicserélhették tapasztalataikat az animátori munkával kapcsolatban és megoszthatták egymással a nehézségeket, amelyekkel szembe kell nézniük ezen szolgálat végzése közben” – mondta Atlas atya. A kurzus 3 napja alatt az animátorok különböző előadásokat hallhattak: a missziós lelkeségről, a missziós gyermekek csoportjainak dinamizmusáról és a gyerekek buzgalmáról, hogy segítsék a missziós országokban élő kortársaikat, a betegek missziós küldetéséről és a fiatalok missziós animációjáról.

♦ Kína

Ba Meng – „Itt vagyok, Uram, engem küldj!” – ezeket a szavakat ejtette ki 24 laikus misszionárius Ba Meng Egyházmegyében, a missziós kinevezések

átadásának szertartásán, amit az egyházmegye püspöke, Mattia Du Jiang tartott, az evangelizáció témáját körbejáró 5 napos találkozó végén. A résztvevők szerint: „A Szentlélek vezetett és világosított meg bennünket, és megengedte nekünk, hogy megjavuljunk, hogy Krisztus őrszemei lehessünk. 13 témát oszthattunk meg egymással, konstruktív javaslatok átbeszélésével, tekintettel az egyházmegyei evangelizációs és lelkipásztori programra.” Du püspök és vikáriusa részt vettek a megnyitón és vezették is a találkozó záró istentiszteletét, majd átadták a missziós kinevezéseket. A püspök bátorította híveit, hogy „legyenek tudatában missziós felelősségüknek”. ▶

Tartalom

XVI. Benedek pápa üzenete	5
Interjú Veres Andrással	6
A békéért imádkozunk	8
A Szent Gyermekség Műve tábora	9

A magyarországi Szent Gyermekség Műve Európa egyik legjobbjá	11
--	----

Több száz missziós gyermek ünnepelt a Karizmák Ünnepén	12
--	----

A misszió nem megy szabadságra	13
--------------------------------	----

Ti adjatok nekik enni	14
-----------------------	----

Fontos, hogy imádkozzunk a misszióért	15
---------------------------------------	----

Gyertek, kövessetek ...	16
-------------------------	----

Megmozdult a világ	18
--------------------	----

Gyermekeknek	19
--------------	----

Népek missziója

Kiadja a Pápai Missziós Művek
Főszerkesztő, felelős kiadó:
 P. Bervin Sebastian Madassery svb, a PMM igazgatója
Szerkesztők: PMM önkéntesek
Tördelés: Peidl Péter
Korrektor: Katona Veronika, Szabó Bernadett

Pápai Missziós Művek
 1223 Budapest, Jókai Mór u. 14.
 Tel./fax: 06-1-226-4610
 e-mail: pmmmisszio@gmail.com
 www.papaimisszio.hu

Nyomás: D-Plus Kft.,
 Felelős vezető: Németh László ügyvezető
 Budapest III. Csillaghegyi út 19-21

Az idők jelei

A Szent Gyermekség Műve kis missziósai ebben az évben Nyíregyháza-Sóstófürdőn táboroztak. A munkatársaimmal együtt a tábornytás előtt egy nappal érkezünk a helyszínre, és éppen összetalálkoztunk egy hazafelé induló napközis gyermekcsoporttal. Valamennyien csodálkozva néztek rám, és nagyon megörültek, amikor magyarul szóltam hozzájuk. Körém gyülekeztek különböző kérdésekkel. Végül én is megkérdeztem az egyiket: „Elmondanád, hogy mi a legjobb a te életedben?” „Az, hogy játszhatok az öcsémrel” – válaszolta. Erre egy másik kislány is megszólalt: „Nagyon szomorú vagyok, mert nekem nincs testvérem.”

Ahhoz, hogy felismerjük, mit jelent egy testvér, kérdezzük meg azt, akinek nincs.

Ahhoz, hogy felismerjük, mit jelent egy órányi idő, kérdezzük meg azt, aki repesve várja a szerelmét.

Ahhoz, hogy felismerjük, mit jelent egy perc, kérdezzük meg azt, aki éppen lekéste a repülőt vagy a vonatot.

Ahhoz, hogy felismerjük, mit jelent kilenc hónap, kérdezzük meg egy édesanyát, aki a szíve alatt hordozza gyermekét.

Ahhoz, hogy felismerjük, mit jelent az éhség és a szomjúság, kérdezzük meg azt, aki nem evett vagy ivott napok óta.

Az idő nagyon fontos tényező az életünkben, halad, soha nem áll meg. Az elvesztett és elpazarolt idő már soha többé

nem tér vissza. Amivel rendelkezünk, aminek birtokában vagyunk, az a „most”, a jelen pillanat. Itt és most kell meghoznunk konkrét döntéseinket, amelyek megvalósításától függ a jövőnk. Nem jó holnapra halasztani a mai feladatokat, mert ki tudja, lesz-e holnapunk.

Az idők jeleit felismerve, az életet építő és védelmező döntéseket kell hoznunk, amelyek a hitünkéből fakadnak, és amelyek az emberiség és a teremtett világ javát szolgálják.

P. Benvin Sebastian Madassery SVD
a Pápai Missziós Művek
magyarországi nemzeti igazgatója

► ♦ India

Bangalore – Jacqueline Jean McEwan nővér, akit Jean nővérként ismernek, angol katolikus szerzetesnővér, montforti misszionárius, már több mint 30 éve dolgozik Bangalore leprásai és szenvedő betegei között. A szerzetesnővér, akit Teréz anyához hasonlítanak a szegények iránti elkötelezettségében és odaadásában, megmagyarázhatatlan módon nem kapta meg a kormánytól tartózkodási engedélyének meghosszabbítását. Múlt év júliusában az indiai belügyminiszter kijelentette, hogy a 63 éves angol apáca „addig maradhat, amíg csak akar”, hozzátéve, hogy az előző közlés tévedés folytán született. Jean

nővér kijelentette: „Nincs értelme annak, hogy visszatérjek az Egyesült Királyságba, hiszen az én népem itt van”, majd hozzátette, hogy Bangaloreban akar maradni azok között, akik az ő barátai és rokonai, a leprások. A vízum megtagadása véget vetett volna értékes munkájának a Bangalore's Sumanahalli Society-nél, ahol 1982 óta dolgozik a betegek és leprások között. Bár az indiai kormány kijelentette, hogy a betegség nem létezik már, mégis évente 130 ezren fertőződnek meg. A Sumanahalli Society 340 beteget lát el, míg Jean nővér mozgó klinikája 1000 leprást lát el Bangalore elővárosában. George Kannanthanam atya, a Sumanahalli Society felelőse, azt mondta a Guardiannak, hogy Jean nővér „névről ismer minden egyes leprás embert, a nehéz indiai nevek ellenére”. A pap szerint nincs más olyan személy, aki képes lenne ellátni a betegeket, aki úgy fel lenne készülve és olyan elhivatottsága lenne mint az angol apácának.

♦ Argentína

Buenos Aires – A Szent Péter Apostol Műve nemzetközi titkára, Mons. Jan Dumon levelet írt P. Osvaldo Leone-

nak, az argentinai Pápai Missziós Művek igazgatójának, hogy megköszönje a 2010-ben Argentína által ennek a Műnek felajánlott összegeket. Az argentin PMM 2 éven keresztül jelentős anyagi segítséggel támogatta a Port-au-Prince-i „Notre Dame” szeminárium és a Hinche-i „Szent Pál” szeminárium újjáépítését, valamint a kispapok képzését. Argentínában a Szent Péter Apostol Műve alapja részére gyűjtött összegek egyre csak növekednek, hála az animáció és a népszerűsítés hatékony működésének. A Szent Péter Apostol Műve célja a helyi ►

Várjuk olvasóink véleményét

a Népek Missziója cikkeiről, valamint a misszióval kapcsolatos kérdéseiket is, melyek megválaszolására külön rovatot tervezünk. Természetesen honlapunkon keresztül is lehet üzenni, kérdezni:

www.papaimisszio.hu
E-mail: pmmmisszio@gmail.com,
vagy Pápai Missziós Művek
1223 Budapest, Jókai Mór u. 14.
Tel.: (06-1) 226-4610

► papság lelki és anyagi támogatása, a keresztény lakosság figyelmét felhívva a fiatal egyházakban a papi és szerzetesi hivatások fontosságára. A Mű a seminaristáknak ösztöndíjakat ajánl fel és segítséget nyújt a szemináriumoknak és a képzési központoknak.

◆ Mexikó

Mexikóváros – A katolikus rádiók felelősei II. internetes találkozójának fő célja az, hogy elemezzék a rádió aktuális feltételeit és megtervezzék jövőjét. A résztvevők megosztják egymással tapasztalataikat, aggodalmait és elvárásait ennek az eszköznek a jövőjét illetően. Az eseményen részt vesznek és felajánlják támogatásukat az EWTN rádió szakértői, ez a világ legismertebb amerikai katolikus rádiója. A találkozó témája: „A rádió az egyházban, identitás és misszió. Kihívások és összehasonlítás”. A latin-amerikai katolikus kommunikációs szervezet a Fides hírügynökségnek küldött híradásában közli, hogy meg fogják vizsgálni a rádiós kommunikáció folyamatának különböző fázisait a célból, hogy megtalálják a munkamódszereket, amelyekkel javíthatják a tervezést, a szervezést, a programok készítését, sugárzását és értékelését. Foglalkozni fognak az interaktív kommunikáció jellegzetessé-

geivel is, és az interneten folytatható munkával. A mexikói püspöki kar titkára, P. Antonio Camacho kijelentette: „Bizakodunk abban, hogy a szakmai képzés jelentősen növelni fogja rádiós programjaink minőségét, és hozzá fog járulni az evangelizációhoz minden egyházmegyénkben.”

◆ Etiópia

Addis Abeba – Idén július 31-én ünnepelték De Jacobis Szent Jusztin, Etiópia hittérítője halálának 150. évfordulóját, az ünnepségsorozat záró istentiszteletét a Népek Evangelizációja Kongregáció prefektusa, Mons. Fernando Filoni tartotta. Hogy jobban megértsük ennek a szentnek az alakját, nézzünk néhány kivonatot életrajzából.

Jusztin 1800. október 9-én született a dél-itáliai San Felében. Tizennyolc évesen belépett a lazarista Missziós Papok

Kongregációjába, amelyet Páli Szent Vince alapított. Fiatal papként kitűnt lankadatlan türelmével és kimeríthetetlen segítőkészségével.

A nápolyi rendházban működött, amikor előljárói Abesszíniába küldték misszióba. 1839-ben apostoli prefektusi megbízással, másodmagával kelt útra. Amikor megérkezett, látnia kellett, hogy a pogány tömegben az iszlám, a keresztények körében pedig különböző tévtanítások hódították meg az embereket. A helyzet kilátástalan volt, de ő munkához látott.

Szükségszerűségből és meggyőződésből teljesen alkalmazkodott az emberek életmódjához. Az ő ruházatukat hordta, az egyik kunyhójukban élt, s étkezési szokásaikat is követte. Bámulatos gyorsan megtanulta az abesszin nyelvet. 1840. január 24-én tartott első prédikációjából kitűnik, hogy már jól beleilleszkedett az emberek gondolkodás- és kifejezőmódjába. Vállalta a nappal hőségét és az éjszaka hidegét, maga gyűjtötte össze tűzifáját, amit egyébként csak rabszolgák és aszszonyok tesznek, megtartotta a római és az abesszin egyház böjtjeit, fáradzott a betegek érdekében, és nem rettent vissza veszélyes utaktól sem.

Egész éjszakákat töltött imádságban. A szentmiseáldozat volt öröme és támasza. Nem akart semmi mást, mint önmagát feláldozni, mint ahogy Krisztus is feláldozta magát. 1844-ig száz hívőt gyűjtött maga köré. Számuk növekedett, és más helyeken is alakultak katolikus közösségek. 1845-ben szemináriumot nyitott bennszülött papok képzésére, s ugyanabban az évben kezdte meg a katolikusok üldözését a kopt Szalama abuna (érsek). Sokakat bebörtönöztek vagy száműzetésbe küldtek, és sokan megtántorodtak, mégis 1853-ban már 5.000 volt a keresztények száma. Jusztint időközben püspökké nevezték ki. Az egész országban üldözték a római keresztényeket. Jusztin püspököt fogságba vették, majd kiengedték, még egyszer bebörtönözték, végül pedig kiutasították az országból. A tengerpart felé tartva halt meg a sivatagban a kimerültségtől. 1939-ben boldoggá, 1975. október 26-án szentté avatták.

◆ Kína

Ji Nan – Július 27-én ünnepi szentmise keretében tették le a Jézus Szívének ajánlott templom alapkövét Ji Nan Egyházmegyében. Több mint ezren vettek részt a püspök által celebrált euchariszián. Szentbeszédében a püspök bátorította a hívőket, hogy építsenek egy Isten házát Isten dicsőségére és Isten népének szolgálatára, ilyen módon ismertetvén meg Jézust azokkal, akik környezetükben élnek. Ez a plébánia az egyik legnagyobb az egyházmegyében, és az egyetlen, ami a történelmi városban, De Zhouban található. Mivel nincs más helyiségük, máig a város szállodáiban tartják a szentmiséket.

„Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket.”

(Jn 20,21)

XVI. Benedek pápa üzenete a Misszió Világnapjára

A Szentatya emlékeztet rá, hogy II. János Pál pápa a 2000-es szentév alkalmával ismételten leszögezte: „A harmadik keresztény évezred elején továbbra is az első keresztények buzgóságával kell hirdetnünk az evangéliumot” (Novo millennio ineunte kezdetű apostoli levél, 58). Ez a legértékesebb szolgálat, amelyet az egyház tehet az emberiség és a léte mély értelmét kereső minden egyes emberért.

„Menjetek tehát, tegyetek tanítványommá minden népet” (Mt 28,19) – ezt a célkitűzést szüntelenül megújítja a liturgia, különösen az Eucharisztia ünneplése, visszhangozva a feltámadt Jézus apostolainak adott parancsát.

Az egyház „missziós természetű”, „mivel az Atyaisten terve szerint a Fiú és a Szentlélek küldetéséből származik” – tanítja az „Ad Gentes” kezdetű zsinati határozat (Ad gentes, 2). Ez azt jelenti, hogy az egyház soha nem zárkozhat be önmagába. Missziós feladata továbbra is sürgető; nem hagyhat nyugodni bennünket az a gondolat, hogy kétezer év után még mindig vannak népek, amelyek nem ismerik Krisztust és nem hallottak üdvöztető üzenetéről.

Növekedik azoknak a száma is, akik, bár ismerik az evangéliumi jó hírt, elfelejtették azt és nem tekintik magukat az egyház tagjainak. Sok hagyományosan keresztény közösség sem akar ma megnyílni a hitnek. Folyamatban van egy kulturális átalakulás, amely részben a globalizáció, az uralkodó relativizmus következménye. Ez a változás olyan gondolkodásmódhoz és életstílushoz vezet, amely figyelmen kívül hagyja az evangéliumi üzenetet, mintha Isten nem létezne. Életcélként felmagasztalja a jólétet, a könnyű haszonszerzést, a karriert, a sikert, még az erkölcsi értékek rovására is.

Az egyetemes küldetés mindig mindenkiére és mindenre vonatkozik. Az evangélium olyan ajándék, amelyet mindenki-vel meg kell osztani. Ez minden keresztény feladata. Fontos, hogy a megkeresztelt személyek és az egyházi közösségek szüntelenül teljesítsék küldetésüket, amely keresztény életük része.

A Missziós Világnap nem pusztán egy elszigetelt esemény, hanem értékes lehetőség, hogy feltegyük a kérdést: hogyan teljesítjük missziós hivatásunkat? – írja üzenetében a pápa.

Az evangelizáció összetett folyamat, amelynek több alkotóeleme van. Ezek közé tartozik a szolidaritás, a Missziós Világnap egyik célkitűzése. A Pápai Missziós Művek révén az egyház arra buzdítja tagjait, hogy nyújtsanak segítséget a missziós területek evangelizálásához. Olyan intézmények fenntartásáról van szó, amelyek szükségesek a helyi egyház megszilárdításához katekéták, seminaristák, papok által. A hívek továbbá járulnak hozzá a népek életének javításához azokban az országokban, amelyeket szegénység, alultápláltság, betegségek sújtanak, hiányoznak az egészségügyi és oktatási intézmények.

Összeállították: a PMM munkatársai

Embertől emberig kell eljutni

– Interjú Veres András püspök atyával

Veres András, szombathelyi megyéspüspök, Argentínában járt Varga János verbita misszionárius atya meghívására. Érdekes tapasztalatait és élményeit interjú keretében osztja meg Magazinunk olvasóival.

■ **Püspök atya, mikor járt Argentínában és mennyi időt töltött ott?**

– Tavaly nyáron került sor erre a látogatásra, aminek már volt egy kis előzménye. Éveken keresztül invitáltak, hogy menjek el, szívesen látna Varga János atya, akivel már korábban kapcsolatba kerültem, de mindig elmaradt valamilyen oknál fogva az utazás. Tavaly tavasszal, amikor itthon járt,

személyesen is eljött megerősíteni ezt a meghívást, és akkor elhatároztam, hogy minden mást félre kell tenni, és el kell menni. Így tavaly júliusban jártam ott és látogattam meg a plébániát, illetve a környéket, ahol ő dolgozik.

■ **Milyen volt személyesen is látni és megtapasztalni azt, hogyan élnek a keresztények egy távoli országban?**

– Sok európai országot meglátogattam már eddigi életem során, de azokkal összehasonlítva Dél-Amerika, illetve Argentína sok szempontból igen sajátos. Európához képest óriási különbség tapasztalható az ország társadalmi és egyházi életében is. Ami talán a legmegragadóbb volt számomra, hogy egy nagyon családias, nagyon közvetlen, mondhatnám, szinte baráti fogadtatásban részesültem nem csak János atya, hanem az ottani hívek részéről is. Már az első naptól kezdődően nagyfokú közvetlenséget és elfogadást tapasztaltam, még a családjaikhoz is meghívtak. Nem voltak tartózkodóak velem, egy Európából jött pappal szemben. Igaz, János atya javaslatára először be sem vallottam, hogy püspök vagyok. Csak később tudták meg.

■ **Mennyiben eltérő az ottani egyház és a közösség az Európában megszokottól? Hogyan viszonyulnak az emberek a hitük megéléséhez?**

– Azt gondolom, hogy különbséget kell tenni a között, ami a társadalmi életben a vallásosságból megnyilvánulhat, illetve ami a plébánián történik, mert Argentína eléggé szekularizált ország. Az egyháznak ott is meg kell küzdenie a létjogosultságáért, bár az emberek jelentős része vallásos, főleg katolikus.

A társadalomban viszont látszik, hogy van egyfajta távolságtartás, ugyanakkor a plébániai közösségek roppant élőek. Igen sajátos egyházzenei világuk van, s a gitár, az éneklés, amit mi itthon inkább csak ifjúsági misékből ismerünk, ott minden misén megnyilvánul.

Ami még egészen sajátos volt, és ebben lényegesen különbözik a magyar egyház az argentin egyháztól, hogy a jelenlévő hívők nagy többsége gyermek. Ez abból adódik,

hogy egy-egy családban 4-8 gyermek az általános. Egy szép élményem volt mindjárt a megérkezésünk utáni napon. Egy kis cappelinába - kápolna a plébánia területén - mentünk misézni. Már sötét volt, amikor megérkeztünk.

A kápolna ki volt világítva. Egy közel 80 éves bácsi úgy 15-20 gyerekkel együtt mondta a rózsafüzért.

A bácsi, amint kiderült, a település legnagyobb üzemének az alapítója, melyet most a fia visz tovább. Egy gyáros, aki idős korában úgy miszcionál, hogy a környék gyerekeit összehívja, és velük imádkozza a rózsafüzért. Ez egészen megrendített.

■ *Minden kultúrának vannak pozitívumai és negatívumai, még az egyházban is. Milyen tapasztalatai voltak e téren Argentínában?*

– Azt gondolom, hogy nem lenne jogos részemről kritikával élni, mert nyilvánvalóan másfajta kultúrát, másfajta mentalitást hordozunk mi, mint ők. Úgy fogadtam el őket, ahogy voltak, nem próbáltam kritikus szemmel figyelni azt, hogy mi a szokatlan, hanem inkább annak a hangulatnak akartam átadni magam, ahogy ott élnek az emberek. Igazából nem tudnék olyan szempontot említeni, amelyre azt mondhatnám, hogy ezt biztos másképp kellene csinálniuk. Ráadásul missziós vidékről

van szó, ahol nagyon sok a még nem keresztény ember. Mondjuk egy európai ember számára elég szokatlan dolog, hogy házasságkötés és keresztelő egyazon szertartás keretében történjék. A feleséget és a kapcsolatból született gyermekeket is a házasságkötéskor keresztelték meg. Nagyon szép és megindító volt.

■ *Mennyiben változtatták meg a misszióról való elgondolását a látogatás tapasztalatai?*

– Van, amiben megváltoztatták, és van, amiben nem. Itt Európában, amikor misszióról hallottunk, akkor egy kicsit mindig valamilyen egzotikus vidéket képzelünk el, kunyhókkal, valahol az őserdő közepén. Odalátogatásomkor pedig egy európai mértékkel is kulturált települést láthattam. Tehát ilyen szempontból megváltoztatta az elképzeléseimet. Ezenkívül pedig világossá vált számomra az is, hogy nem csak távoli területeken kell misszionálni, hanem rá kell döbbenünk, hogy saját környezetünkben sem állunk olyan jól, itt is újra kell evangelizálni.

Ami nem változott ezután sem, hogy egészen biztosan – ez számunkra, európaiak számára is talán megtanulandó – embertől emberig kell eljutni. Nagyon nagy szükség van arra, hogy a lelkipásztor látogassa a családokat, szóba álljon a mezőn dolgozó munkással, s bárkivel, akivel találkozik. Ebből indulhat majd el egyfajta ismerkedés az egyházzal, a kereszténységgel és ebből lesz valami. János atyától is ezt hallottuk és jómagam is ezt láttam, hogy ez az emberközelség, ez a megszólíthatóság, s a megszólítani akarás nagyon fontos szempont a misszióban.

■ *Már az előbb a püspök atya említette az új evangelizációt. Ön missziós országnak tartja-e hazánkat?*

– Nem csak hazánkat, hanem egész Európát. Nem véletlen az, hogy a Szentatya ezzel a témával hirdetett meg Püspöki Szinódust a jövő évre. Nagyon-nagyon evangelizációs területnek érzem az országot, hiszen be kell látnunk, hogy mostanra már nemzedékek nőttek fel hitoktatás nélkül. Mindenféleképpen szükség van arra, hogy az újra evangelizálás munkáját mi is végezzük, éppen ezért munkatársaimmal már el

is határoztuk, hogy ha a Szentatya nem hirdet meg tematikus évet, akkor most a család éve után mindenképpen elindítjuk az egyházmegyében az új evangelizáció évét. Ehhez már különböző programokat is kigondoltunk, hogy lehetőleg minél több emberhez eljussunk az evangélium üzenetével.

Azt szeretnénk elérni, hogy a mi hibánkból kifolyólag senki se mondassa azt, hogy hozzá nem jutott el Krisztus üzenete. Azon törjük most a fejünket, hogyan, milyen módon tudnánk ezt jövőre megvalósítani.

■ *Tervezi-e még, hogy a jövőben esetleg hasonló missziós utakon vesz részt?*

– Ha lesz hasonló meghívás, akkor természetesen. Ám mivel a püspököt a jog is arra kötelezi, hogy az egyházmegyéjében lakjon, hosszú időre nem távozhatok misszióba, ezért a missziós feladatnak itt, a saját egyházmegyénkben teszek eleget.

■ *Püspök atya, nagyon szépen köszönöm. Isten áldja meg a szolgálatát!*

Katona Veronika

A békéért imádkozunk

Az egyiptomi politikai összeomlás óta nő a fundamentalisták támadásaitól való félelem a keresztény kisebbség körében. Az osztrák misszionáriusnő, Juliana Baldinger nővér a felső-egyiptomi Berbában foglalkozik a szükség-szenvedő emberekkel.

Kisgyerekkorom óta elbűvölt a misszió és a rendi élet. Kis parasztgazdaságunk volt a felső-ausztriai Meggenhofenben, ott jártam iskolába. Szívesen mentem volna főiskolára, de nagyon szegények voltunk, ezért dolgoznom kellett egy gyárban. Esti tagozaton végeztem a főiskolát, de úgy éreztem, hogy inkább vonzódok Istenhez, és elutaztam a Szentföldre - vonattal és hajóval. Hogy finanszírozni tudjam a kinttartózkodásomat, egy ideig kibucban dolgoztam, a Negev sivatagban. 1983 húsvétján Jeruzsálemben a Notre Dame apácák vendégházában szálltam meg. Ekkor világossá vált számomra, hogy megtaláltam a hivatásomat.

Az első fogadalmamat 1988-ban tettem le, majd a frankfurti Szent Gergely Főiskolán tanultam. 1992-ben érkeztem Kairóba, innen kiindulva egy új közösséget alapítottunk a felső-egyiptomi El Berba faluban. A tízezer lakos negyede kopt keresztény, a többi muzulmán. Hamar megtanultuk a falubeliektől, hogyan kell itt élni, gondolkodni és beszélni.

Kezdetben nővértársaimmal egy idős pap, Abuna Isaak atya plébániáján laktunk. 1995-ben tettem le az örökfogadalmamat, amelyet az Egyiptomért felelős nővér szűk körben vett ki. A szomszédos falvakban történt terrortámadások miatti bizonytalan helyzetben nem hívhattunk vendégeket, de később Kairóban megismételtük az ünnepséget, és arra már – Istennek hála – édesanyám is el tudott jönni.

Még abban az évben átköltöztünk egy nagy parasztházba, és létrehoztunk egy ambulanciát, amelyet a falubeli lányokkal együtt működtetnek. Az ambulancia fő feladata a kisbábák és az idősebb emberek orvosi ellátása. Egy olyan programnak a felelőse vagyok, amely a kisgyermekek alultápláltságának megszüntetéséért küzd. A Notre Dame apácák nem csak szociális területen működnek. Célunk a multikulturális élet kialakítása Berbában. Tiszteletben tartjuk más emberek vallását. Muzulmán szomszédainkkal is rendszeres párbeszédet folytatunk. Békés a viszony köztünk – mi nővérek a sikeres együttélésért imádkozunk. A közösségünkben szorgalmasan tanulmányozzuk a Bibliát, és tudásunkat, tapasztalatainkat továbbadjuk a hitoktatóinknak is. A Biblia számomra a legfontosabb és legkedvesebb könyv, amelyet újra és újra felfedezek.

Ami a jövőnköt illeti, félek, hogy megerősödik a muzulmán testvériség. Félttem a berbai keresztényeket is, de erőt ad nekünk az a tudat, hogy nem vagyunk egyedül. Gyakran látogatnak meg minket Ausztriából vendégek és önkéntesek – ennek mindig nagyon örülünk. Segítséget is kapunk: 2000-ben kezdődött el a „Berba és a 3. évezred” elnevezésű projekt a kairói osztrák nagykövetség támogatásával. Tizennégy havi építkezés után élettel telt meg az új rendház: itt egy óvodát működtetünk speciális nevelési igényű gyerekek számára.

M. Juliana Baldinger NDS

Forrás: „allewelt” Mai/Juni 2011

Fordította: Szabó Bernadett

„A magyarországi Szent Gyermekség Műve Európa egyik legjobbjá”

... mondta Mons. Kurian Matthew Vayalunkal, az apostoli nunciatúra első tanácsosa a missziós gyermekcsoportok kísérőinek országos találkozásán 2011. június 25-én. Előadásának főbb gondolatait az alábbiakban olvashatják.

„Engedjétek hozzám jönni a gyermekeket” (Mk 10,14) - mondta Jézus. Úgy gondolom, a felhívás nekünk is szól, el kell vezetnünk a gyermekeket Jézushoz. Ez bizony nagy kihívás.

Ti mint a Szent Gyermekség Műve animátorai, a nagy francia püspök, Charles de Forbin-Janson szellemének nyomában jártok, aki egykor Franciaország gyermekeihez fordult, hogy hitben és szeretetben nyújtsák ki kezüket, és segítsék a missziók nagy rászorultságban élő gyermekeit. Ma a Szent Gyermekség Műve továbbra is az ő elképzelését követi: „gyermekek segítenek a gyermekeknek”. A gyermekeket arra hívja, hogy imádkozzanak és ajánlják fel anyagi segítségüket, hogy ezáltal a mai missziók gyermekei is megismerhessék Krisztust és megtapasztalhassák az Ő szeretetét és gondoskodását.

Hadd osszak meg veletek egy titkot. Úgy látom, hogy a magyar Szent Gyermekség Műve Európa egyik legjobbjá. A római központi iroda meg van elégedve a munkáttal, amit Sebastian atya vezetésével végeztek. Mint a Szentszék nagykövetségének helyettes vezetője és ügyvivője, én is kifejezem mély nagyrabecsülésemet és hálámat munkátok iránt, és tovább buzdítalak titeket.

Munkátok létfontosságú. Ti vagytok ennek a társaságnak az energiaforrásai. Ahol az animátorok és az önkéntes se-

gítők elhivatottak és készek áldozatot hozni, ott a Szent Gyermekség Műve nagyon sikeres, ott a gyermekek közösségeik misszionáriusai lesznek, akik segíteni akarják a gyermekeket az egész világon. Ők Jézus barátai, és barátokat is szereznek Jézusnak.

A Szent Gyermekség Művében a missziós szolgálat elsődleges szereplői a gyermekek. Küldetésük: evangelizálni

saját magukat és társaikat is. Nektek, animátoroknak, az a szerepetek, hogy mutassatok utat ezeknek a gyermekeknek, és segítsétek őket, hogy kis misszionáriusi kötelességüket teljesíteni tudják.

Az új nemzedék úgy nő fel, hogy minden elérhető a számára. Nem ismerik az áldozatot és a megosztást. Ezért nagyon fontos, hogy a csoportkísérő erre a területre koncentráljon. Ezt a missziós lelkületet először otthonaikban, plébániáikon és iskoláikban kell gyakorolniuk, mert ezen keresztül sajátítják el, hogyan osszák majd meg javaikat olyan gyermekekkel is, akiket egyáltalán nem ismernek.

Az animátoroknak elő kell segíteniük a missziós hivatások kialakulását, és a gyermekek figyelmét rá kell irányítaniuk a megszentelt élethívásokra. Bizonyos vagyok abban, hogy sok pap és szerzetes hivatása arra a sok bátorításra is visszavezethető, amit egykori nevelőiktől kaptak. A gyermekekben van a jövő! Ez igaz, ám ők jelentik a jelent is! A Szent Gyermekség Műve alapvetően kétféle módon szolgálja a gyermekek javát: a missziós neveléssel, és a missziós tettekkel a szükségét szenvedő gyerekekért.

Mindazoknak, akik valamiképpen részesei a munkánknak - nevelők, szülők, hitoktatók, fiatalok, szerzetesek, papok - szem előtt kell tartaniuk, hogy csiszolatlan drágakövekkel van dolguk, akik majdan fényt hoznak a világba és értéket az Egyházba. Közös felelősségünk, hogy ezeket a csiszolatlan drágaköveket az Isten dicsőségére és a világ megszentelésére olyan értékesé tegyük, amennyire csak tőlünk telik.

Készen állnak erre a feladatra? Felkészültek arra, hogy szembenézzenek ezzel a kihívással?

Lejegyezték: a PMM munkatársai

A Szent Gyermekség Műve tábora

Nyíregyháza–Sóstófürdő, 2011. augusztus 12-16.

„A reményben legyetek derűsek, a megpróbáltatások közepette béketűrők, az imádságban állhatatosak.” (Róm 12,12) Ez a szentírási idézet lett nyári táborunk egyes napjainak vezértémája. A Szent Gyermekség Műve ez évi mottója: „A remény csírái”.

Idén Nyíregyháza-Sóstófürdőn 88 missziós gyermek és 40 önkéntes segítő táborozott. Az ország különböző településeiről érkező gyermekekből a tábor idejére, az apostolokról elnevezve, 12 csoport alakult. Külön csoportot, a segítők csoportját alkották a 14-20 év közötti fiatalok. Ők már átlépték a Szent Gyermekség korhatárát, és a Szent Péter Apostol Műve – a Pápai Missziós Művek másik ágazata - legelső ifjúsági csoportjaként vettek részt a táborban.

Az idei táborunkra a Hajdúdorogi Egyházmegye területén került sor.

Nagyon sok segítséget kaptunk a görög katolikus iskolák papjaitól és pedagógusaitól már a program előkészítésében és megszervezésében is. A csoportkísérők mellett pedagógusok, szülők, nagyszülők áldozatkész munkája biztosította a tábor sikeres lebonyolítását. De ne feledkezzünk meg azokról a fiatalokról sem, akik a missziós lelkülettől „megfertőzve” komoly feladatokat láttak el: zenei szolgálat, a sport- és akadályverseny megszervezése, „fotóriporter” teendők, a technikai eszközök kezelése stb. A tábor lelki erősítését szerzetesnővérek jelentet-

ték, akik szívesen álltak rendelkezésre egy-egy lelki beszélgetésre is.

A napot reggeli tornával és ezt követően közös imával kezdtük. A délelőtti előadások, majd ezek kiscsoportos feldolgozása után Sebastian atya közös tábori szentmisét mutatott be. Délután könnyedebb programok következtek. Az egyes napokat közös esti ima zárta. A sűrű program ellenére a missziós gyermekekben még így is maradt annyi energia, hogy hajnali 6 órakor külön foci rangadókat is rendezzenek.

Az érkezés napjának estéjén az „otthoni” csoportok egy-egy rövid jelenettel mutatkoztak be: névadó szentjük életéről, a világmissziót jelképező, az egyes földrészekre jellemző vidám táncokkal, pantomimmal, végül II. János Pál pápára emlékezve, a Bárka című dallal.

Első nap délelőtt a Szent Gyermekség Műve 2012. évi nagyprojektjének bemutatására került sor. Fidelis nővér

előadásában mindenki megismerkedhetett a Gambiában működő missziós óvoda kis lakóinak életével, és azokkal a nehézségekkel, amelyekkel a missziós nővéreknek nap mint nap meg kell küzdeni. (A *Gambia projektet e számunkban külön cikkben bővebben is ismertetjük*). Délután az erdei tornapályán zajlott az akadályverseny számos érdekes, vicces feladattal, amelyben a gyermekek bizonyíthatták szellemi és fizikai képességeiket. Este tábori „Ki mit tud?” játékokra került sor.

Második nap délelőtt Szilágyi Gábor atya, a hajdúdorogi görög katolikus iskola lelkésze a reményről beszélt, majd néhány fontos és érdekes tudnivalót is elárult a görög katolikus szent liturgiáról. Csilla tanárnő vezetésével a gyermekek megtanulhatták az egyik legfontosabb görög katolikus éneket: „Szent Isten, szent Erős, szent Halhatatlan, irgalmazz nekünk!” Délután a híres Nyíregyházi Állatparkba látogattunk el. Az esti program: a „Legyen Ön is misz-

zionárius!” című játék volt, rengeteg izgalmas kérdéssel és hatalmas versen-géssel.

A harmadik nappal elérkezett táborunk csúcspontja: augusztus 15-én, Nagyboldogasszony ünnepén egész napos kirándulásra indultunk Mária-pócsra, hazánk nemzeti kegyhelyére. Útközben a környék nemzeti történelmi látnivalóit tekintettük meg: Vaján a Rákóczi kastély szoborparkját, majd Nyírbátorban a felújított minorita templomot és a Báthori várkastélyt. Itt a hazánk nagy történelmi családjának tagjairól és jelentősebb eseményeiről készült panoptikumban gyönyörködhattunk és „borzonghattunk”. A szendvicsebéd után ünnepi foglaltatásban is részesültünk.

Máriapócsra érkezve, ősi zarándokszokás szerint, énekszóval körüljárva léptünk be a kegytemplomba. Sokan közülünk most először láttak görög katolikus templomot. Csodálattal néztük a hatalmas ikonosztázt - a „szegények bibliáját” - majd egyenként elvonultunk a Szűzanya csodás ikonja előtt. A szent liturgiát Bodnár Attila atya, a nyíregyházi missziósok lelki vezetője és a görög katolikus missziós csoportok koordinátora vezette.

Az esti program keretében került sor az „Év ifjú misszionáriusa” vándordíj odaítélésére. Ezt a díjat, amelyet a Szent Gyermekség Műve tavaly alapított, az a fiú és lány kapja, aki egész éves missziós tevékenységével, elkötelezettségével és buzgóságával kiérdemli.

A vándordíj – egy-egy csiszolt üveg-tömb a Szent Gyermekség Műve emb-lémájával – egy teljes éven keresztül a díjazottnál marad, és a csoport találkozási helyén állítják ki. A kitüntetettek-re a missziós csoportok kísérői tettek javaslatot, és az utolsó napon közösen döntöttek. Izgalommal teli várakozás után a tavalyi díjazottaktól most Kozák Ferenc nyíregyházi, és Mezei Csenge rákosszentmihályi missziós vehette át a vándordíjat. Egész éves missziós munkájukhoz ezúton is gratulálunk!

A táborzárás végére a missziós gyermekek közössége újból megerősödött. Telefonszám és címcseré, „hamarosan újból találkozunk” kölcsönös ígéretei keveredtek a csomagolás, rendrakás hangjaival. Valóban, hamarosan újból találkozunk mindazokkal, akik októberben, a Világmisszió Országos Ünnepére Budapestre utaznak, hogy ekkor is tanúságot tegyenek a missziós lelkület erejéről.

K. M.

A Szent Gyermekség Műve táborának célja elsődlegesen nem a nyaralás, pihenés, hanem sokkal inkább a gyermekek missziós ismereteinek elmélyítése és a következő év missziós feladataira való felkészítés. Fontos feladat a gyermekek és a csoportkísérők katolikus keresztény öntudatának megerősítése hármass missziós küldetésük teljesítésére. Mi ez a hármass misszió? A gyermekek mindennapi életükkel, tetteikkel tesznek tanúságot

hitükről, környezetükről, családjuk, iskolatársaik, barátai körében (vö. XVI. Benedek pápa: „Imádkozatok és tanítsatok meg másokat is imádkozni!”); szívükön viselik a hazai és a Kárpát-medencében élő gyermekek sorsát; imáikkal és adományaikkal támogatják a távoli földrészekben élő gyermektársaikat.

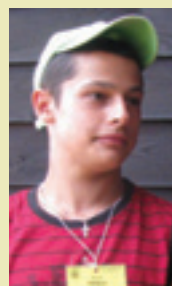
„Az év ifjú missziós” vándordíj kitüntetettjei

Mezei Csenge,
Budapest-
Rákosszentmihály
missziós csoport

Csenge igazi missziós-ként nagy energiával gyűjtötte össze és lelkesítette csoporttársait. A foglalkozásokat külön programokkal színesítette: tánccházat szervezett – mindezekkel nemcsak a jókedvet garantálta, hanem nagyban hozzájárult ahhoz, hogy a csoport minél több adománnyal támogathassa

a rászorulókat. II. János Pál pápa boldoggáavátása alkalmából, a bazilika előtti téren önálló beszédet mondott, amelybe beleszötte a missziós lelkületű pápa buzdítása nyomán haladó magyarországi Szent Gyermekség Művét is.

Kozák Ferenc,
Nyíregyháza
missziós csoport

Feri egyike azoknak az „alapítóknak”, akik 2009-ben jelen voltak Rómában a magyarországi Szent Gyermekség Műve újjá-születésénél. Küldetését a kezdetektől igen komolyan vette, a görög katolikus egyházban és az iskolában végzett szolgálataival méltán érdemelte ki, hogy társainak példaképévé váljon. Idei nyári vakációjában, minden nap a nyíregyházi Örökös-föld-lakótelepen épülő új templom építkezésén dolgozott, kemény fizikai munkát végezve. Méltán érdemelte ki a táborban új nevét: „Feri, a templomépítő”.

Több száz missziós gyermek ünnepelt a Karizmák Ünnepén

A Szent Gyermekség Műve – Missziós Gyermek Társasága idén ismét Máriaremetén, a Karizmák Ünnepével együtt tartotta országos találkozóját, és ünnepelte megalakulásának második évfordulóját. Nagy esemény ez a magyarországi gyermekmisszió életében, hiszen ez az egyik alkalom arra, hogy a kis misszionáriusok közösen megmutatkozzanak a világ előtt.

Nagy öröm volt együtt látni azt a sok-sok zöld sapkás kis misszionáriust, akik vidámságukkal és imájukkal tettek tanúságot arról, hogy jó Jézus közelségében élni. A gyermekek imái és áldozatai sok jó gyümölcsöt teremnek.

Fótról, Hajdúdorogról és Nyíregyházáról, Páparól, Pásztórol és Rádról, Szekszárdról, Bakonyjákóról és Pápa-

kovácsiból, Nagybárányból, Budapest-Rákosszentmihályról és a budapesti Patrona Hungariae iskolából közel háromszáz gyermek gyülekezett reggel szüleik, testvéreik, nagyszüleik kíséretében a máriaremetei kegytemplom parkjában. Bizonyára nem volt könnyű megszervezni az utazást Budapestre, és komoly áldozatos szolgálatot jelen-

tett ez a családok és a missziós csoportok kísérői részéről. A közös napindító ima után a csoportok rövid jelenetekkel mutatkoztak be. A nagybárányiak névadó szentjüket, Kis Szent Terézt mutatták be, a pásztói kis missziósok a Kicsiny kis fényemmel című éneket, a szekszárdiak II. János Pál pápa kedvenc énekét, a Bárányt adták elő. A fótiai történetet mutattak be Kimbáról, az áldozatkész elefántról. Nem maradtak ki az idei év nagyprojektjével, a Kongó-Nkayi misszióval kapcsolatos jelenetek sem. Bakonyjákó és Pápakovácsi kis misszionáriusai megformálták azt a terepjárót, amelynek megvásárlását támogatják a magyarországi missziós gyermekek. Ehhez még külön szöveget is írtak a SZGYM himnuszának dallamára:

“Engedjétek autóval Kongóba elutazni. Szegényeknek, gyerekeknek adományt eljuttatni. Édes Jézus kérlek, vezesd ezt a sereget, hogy a kicsi lemondások örömet szerezzenek!”

A bemutatkozó jelenetek után a gyermekek misszióba indultak a parkban: közös imádkozásra szólították a színpadhoz a Karizmák Ünnepé látogatóit és résztvevőit. Kis szórólapokon

pedig az októberi Világmisszió Országos Ünnepeire hívták fel a figyelmet.

A déli harangszó felcsendülése után a gyerekek a jelenlévőkkel együtt, közel ezren, közösen imádkozták az Úrangyalát, majd a missziós rózsafüzér színes szemeiből két-két Üdvözlégy Máriát a távoli földrészekre élőkért és az ott dolgozó misszionáriusokért. Nagy élmény volt ez mindenkinek.

Ebéd után a Missziós Gyermek Társasága születésnapjára meglepetése következett: Mons. Kurian Matthew Vayalunkal, az Apostoli Nunciatúra tanácsosának ajándéka, egy hatalmas, ötszáz szeletes torta, amelyet a Szent Gyermekség Műve emblémája díszített. Az ünnepi felköszöntést a Hajdúdorogról és Nyíregyházáról érkezett görög katolikus missziós gyermekcsoportok

vezetésével közösen énekelték a jelenlévők: „Éljen soká, éljen soká, számos éven át!”

Délután, az Erdő Péter bíboros úr és a jelenlévő papok által bemutatott szentmise során is jutott szolgálat a missziós gyermekeknek: ők álltak sorfalat a be- és kivonuló papságnak.

A missziós parkban a Szent Gyermekség Műve külön sátorral is szerepelt; ez előtt állították fel a „jó gyümölcsök fáját”, amelyre a missziós gyermekek nagyböjti jócselekedeteiből „termett” gyümölcsök kerültek. Bizony szép színes lett ez a fa, és sokan álltak meg érdeklődni, vajon mi is ez a gyermekmisszió. Reméljük, nemsokára még ismertebb lesz szerte az országban.

Kaufmann Mária
A PMM munkatársa

„A misszió nem megy szabadságra!”

Bakonyjákó és Pápakovácsi missziósai nyáron sem felejtik el küldetésüket. A Veszprémi Főegyházmegye hittanosaik találkozóját június 4-én tartották Pápán. A két missziós csoport élményeiről az alábbiakban olvashatunk.

Mozgalmas és lelkesítő eseményekkel kezdődött a június hónap a Bosco Szent János nevét viselő missziós csoportban. A bakonyjákói és a pápakovácsi missziós gyermekcsoport tagjait, vezetőit és a gyermekek szüleit a missziós események, találkozók, ünnepek már összekovácsolták. Június 4-én mindkét faluból népes csapat érkezett Pápára, a Veszprémi Főegyházmegye hittanosaik találkozójára. A programok közös szentmisével kezdődtek, melyet nagy örömünkre Márfi Gyula veszprémi érsek atya celebrált. Az ének- és zenekar a missziós miséinken már máskor is szolgált.

A hittan- és rajzversenyen a legfiatalabb pápakovácsi missziósunk, Judit, a szép rajzáért jutalomban részesült. Az ebéd utáni focihoz a bakonyjákói és a pápakovácsi kis „focistáink” közös csapatot alkottak „Missziósok” néven. Minden katekéta szívügye a hivatáséb-

resztés. Ennek a napnak az eseményei is ezt a célt szolgálták. Az érdeklődő fiúk személyesen találkozhattak egy ciszter szerzetessel, aki Zircről érkezett hozzánk, és tárt ajtóval várta a gyermekeket. Mesélt életéről, és arról, hogy miért választotta ezt a hivatást. Az atya nem ismerte csoportunkat, nem tudhatta, hogy védőszentünk Don Bosco, mégis, a beszélgetések után a Szenthez hasonló vidámsággal pingpongozott a fiúkkal. Tudta, hogy ez is a hivatásébresztés része.

Augusztusban ismét együtt ünnepeltünk. Attyapusztán, ezen a szép Mária-kegyhelyen 15 missziós gyermek vett részt a búcsúi szentmisén. Missziós jelképekkel feldíszítve énekelték: „Szentlélek, jöjj, áradj szét!”

Nem is gondoltuk, hogy a nyári vakáció is ennyi meglepetést tartogat számunkra. A mennyei Atya megajándékozta nyitott szívű gyermekeit buzdító élményekkel.

Nyőgér Dezsőné, Anna
a két missziós csoport kísérője

„Ti adjatok nekik enni!”

(Mt 13,16)

A Szent Gyermekség Műve missziós gyermekcsoportjainak nagyprojektje 2012-ben a gambiai Bwiam településen lévő missziós óvoda támogatása imával és adományokkal. Fidelis nővér, a makói missziós gyermekcsoport kísérője egy évet töltött önkéntesként a nyugat-afrikai Gambiában, az alábbiakban számol be tapasztalatairól.

Nem győzők hálát adni a jó Istennek azért a kiváltságért, hogy olyan helyre születtem, ahol minden szükségessel rendelkezem. Van mit ennem, van mit innom, van hol aludnom, van gyógyszer a betegségeimre, és nem rémiszt a háború sem... Az Isten mindezzel megajándékozott, s arra hív, hogy általam másokat is megajándékozhasson! „Kis imával, kis áldozattal” – óriási dolgokra vagyunk képesek, ha mindezt sokan és együttesen komolyan vesszük!

A Szent Gyermekség Műve úgy határozott, hogy ebben az évben a gambiai óvodás gyermekeket fogja támogatni.

Mi, iskolanővérek 1990-ben érkezünk az országba. A munkánk főleg a katolikus óvodás és iskolás gyermekekkel történő találkozásokat, lelki fejlődésük segítését, különböző programok szervezését, valamint a tanulásban és az iskolai díjak fizetésében való

segítségnyújtást jelenti. A nővérek küldetése az, hogy Jézus tanúi legyenek a katolikus közösség számára ott, ahol élnek, így az iszlám többségű Gambiában is, és hogy jó kapcsolatot építsenek ki, egységre törekedjenek a keresztyének és a muzulmánok között.

Gambiában még nincs tankötelezettség, nem minden gyermeknek adatik meg, hogy óvodába és iskolába járhasson. Kiváltságnak és ajándéknak számít, ha valaki tanulhat! Nagy szükség lenne jól képzett tanárookra és a fizetésük biztosítására is. Azok a gyermekek, akik eljutnak az iskolába, tele vannak lelkesedéssel, akarnak tanulni. Sokszor éhesen érkeznek, de üres hassal nagyon nehéz figyelni. Az iskola előkészítő osztályban például 1 Dalasit kell hozniuk naponta az ebédért, ez néhány éve 7 Ft-ot ért. Ha talán nem is lakott jól, mégis, legalább evett egy kicsit. „Kis áldozat”: idehaza egy szelet csokoládé minimum 70 Ft, odakint ez tíz adagnyi ebédet jelent!

Kedves Missziós Gyermekek! Kedves segíteni vágyók!

Az idej projektben a bwiami óvodát szeretnénk támogatni, elsősorban a gyermekek étkeztetésében! Jómagam a somai óvodában dolgoztam, de a helyzet a bwiamiéhoz hasonló. A kép, amit egy étkezés alatt készítettem, jól mutatja: ennyien esznek egy közös

tálból. Mit? Rizst - ha van, egy picinyke haldarabbal. De vajon kié lehet majd a közepén lévő haldarab? Fél fogunkra sem lenne elég... Az étkezés végén anynyi részre osztják, amennyien a tálból esznek! Bármilyen kevés is, ami van, azt megosztják egymás között!

Ha úgy érzed, hogy neked van elég ennivalód, s néha le tudsz mondani egy-egy finomságról, gyűjtsd össze, s mi elküldjük a bwiami óvodás gyermekeknek, hogy nekik is lehessen egy kicsivel több! Bármilyen kevésnek gondold is, ott soknak számít! Elizabeth nővér és ovisai nagyon hálásak lesznek érte! Köszönöm az ő nevükben!

Nyúl M. Fidelis SSND nővér

A Gambia-projektéről a jövő év folyamán további információkat is megjelentetünk honlapunkon (www.papaimisszio.hu).

A gambiai misszió támogatására a Pápai Missziós Művek naptárt jelentet meg a 2012-es évre, Fidelis nővér helyszínen készített fényképeivel. A naptár megvásárlásával Ön is támogathatja a bwiami missziós óvoda kis lakóit!

„Fontos, hogy imádkozzunk a misszióért”

P. Rodolfo French az első bennszülött pap Nicaraguában, aki most a Pápai Missziós Művek nemzeti igazgatója. Interjú keretében beszél életéről, missziójáról és terveiről. Üzenete nekünk is szól.

■ *Ön az első nicaraguai „miskito” – bennszülött pap. Beszélne erről?*

– Tulajdonképpen soha nem gondoltam arra, hogy pap legyek. A polgárháború idején, a 80-as években a sandinisták a falunkból mindenkit menekülttáborba vittek. Gyakran meglátogattak ott miniket katolikus hitoktatók és igehirdetők – ők inspiráltak engem. A háborús és tábori tapasztalataim megerősítettek hitemben. Életutamat Isten szolgálatában láttam meg, és már ekkor elhatároztam, hogy pap leszek.

■ *Ön a nicaraguai Pápai Missziós Művek nemzeti igazgatója. Mi a legfontosabb feladata?*

– Legfőbb célom, hogy a Pápai Missziós Műveket megismertessem az emberekkel. Nem csak arról van szó, hogy évente egyszer, a Világmisszió Vasárnapján gyűjtést rendezzünk, és ezt továbbítsuk Rómának. Ennél fontosabb azon fáradoznunk, hogy az emberekben megteremtjük a missziós tudatot, a missziós lelkiületet.

■ *Hogyan akarja ezt elérni?*

– Tanfolyamokkal, képzésekkel, lelki gyakorlatokkal, amelyeknek a misszió áll a középpontjában. Plébániákat és püspököket látogatok. Nagyon fontos a Szent Gyermekség Műve – ez itt a Pápai Missziós Művek legismertebb ága. A gyermekpasztoráció ebben a struktúrált formában még sosem létezett.

■ *Ez mit jelent?*

– A csoportvezetők jobb képzést és anyagokat kapnak a munkájukhoz. Eddig többé-kevésbé magukra voltak hagyva egy-egy plébánián, most megnyílt a lehetőség arra, hogy országos szinten is együttműködjenek.

■ *Mi a nicaraguai Missziós Gyermek Társaságának célja?*

– Célunk, hogy felébresszük a gyermekekben a missziós hivatást, és így példaképpé váljanak kortársaik számára. A gyermekek a lakóhelyükön kapcsolódjanak be a plébánia életébe, és hozzák el saját ötleteiket, mint például gyermekszentmise kérését. A hitoktató ilyenkor inkább csak koordináló funkciót tölt majd be. Példakép az az ember, aki nemcsak átadja tudását másoknak, hanem lelkesíti is őket Isten, az Egyház és a misszió iránt.

■ *Ön alapított egy rádióállomást is. Miért?*

– A rádiót azzal a céllal alapítottam, hogy minden családot elérjek, és így elmondhassam nekik, hogy plébániájuk egész közel van és hogy értük van; hogy továbbadjam a keresztény hitet, kultúrát és értékeket. Az adóállomás létrejöttében az egész plébánia segített. Mindenki rendelkezésünkre bocsátott valamit, ha csak egy drótot is az antenához, vagy pénzt egy számítógépre.

■ *2007-ben XVI. Benedek pápa találkozott a braziliai Aparecidában a latin-amerikai püspökökkel. Hogyan hatott ez az iránymutató találkozás az Ön munkájára?*

– Számunkra ez a találkozás nagyon fontos volt és ma is az, mert megmutatta, hogy pasztorális munkánkon változtatnunk kell. Nekünk papoknak kell elmennünk az emberekhez.

■ *Mit szeretne üzeni az osztrákoknak?*

– Ne felejtsetek el Nicaraguát és a missziót. Fontos, hogy imádkozzatok a misszióért és a misszionáriusokért, hogy kis áldozatokat hozzatok, és hogy nagyvonalúak legyetek. Hogy a pápa szavaival mondjam: „Nyissátok meg szíveteket Krisztusnak, és ne féljete!”

Forrás: „allewelt” Juli/August 2011

Fordította: Szabó Bernadett

Cikkeinkről bővebben olvashatnak a
WWW.PAPAIMISSZIO.HU weboldalunkon.

„Gyertek, kövessetek, és emberek halászává teszlek benneteket”

(Mk 1,17)

Mai világunkban nagy szükség van papokra és szerzetesekre, akik gondját viselik a szomjazó lelkeknek, összetörteknek, tanácstalanoknak, és mindazoknak, akiknek gyógyulásra és megbocsátásra van szükségük.

Ismert tény, hogy Európában és Észak-Amerikában kevés a papi és szerzetesi hivatás; ez a helyzet ösztönöz minket arra, hogy a hivatások számának növekedéséért imádkozunk, és hogy bátorítsuk, buzdítsuk, támogassuk azokat a fiatalokat, akik válaszolni szeretnének Isten hívására és küldetésére.

Az alábbi néhány egyszerű történet azokról a kambodzsai fiatalokról szól, akik nem csak családjukat hagyják el, hanem álmaikat is, hogy Isten álmát kövessék: gyógyulást vigyenek a megtört szívűeknek, fényt a sötétségben élőknek, táplálékot az éhezőknek és szabadságot az elnyomottaknak.

Hogy fény gyúljon a szívekben

A harminchárom éves Moung Ros a legidősebb négy testvére közül. Nagyon egyszerű buddhista családból származik. A háború után, az egyház tette lehetővé, hogy Ros egy katolikus árvaház iskolájába járjon. Ros akkor megtapasztalta, hogy

a külföldi papok és nővérek fáradhatatlanul, vallási megkülönböztetés nélkül szolgálják Kambodzsá népét. Úgy döntött, hogy ő is az embereket akarja szolgálni. „Azt mondtam az előjárónak, hogy pap szeretnék lenni, de az atya azt felelte, hogy először meg kell keresztelkednem. Végül is Phnom Penhben tanultam és villanyszerelőként dolgozom. Már nagyon vágyom rá, hogy pap lehessenek. Számomra a misszionáriusok nagylel-

küége is rendkívüli. Az irántunk való szeretet miatt hagyják el otthonukat és családjukat. Szeretnék én is válaszolni erre a nagylelkűségre.”

A menekültek és a kitaszítottak segítői

A vietnami Areaksat nővér Kambodzsában, a Mekong folyó partján vietnami menekültek között dolgozik. Ő és kis közössége egy központot és egy kisebb iskolát vezet a Shrine of Our Lady Plébánia mellett. Areaksat nővér halász szülők gyermekeit tanítja. A legtöbb család itt hontalan menekült. A vörös khmerek az összes külföldit kiutasították Kambodzsából 1970-ben, így a vietnamiakat is, akik pedig generációk óta Kambodzsában éltek. 1980-ban, Pol Pot veresége után visszatértek az országba, de megtagadták tőlük az állampolgárságot, gyermekeiknek pedig megtiltották, hogy iskolába járjanak. Nincsenek irataik, melyek lehetővé tennék, hogy visszamenjenek Vietnamba. A gyermekeknek nem volna esélyük a tanulásra Areaksat nővér segítségével.

Nővérek Kampong Chanból

Nagyon kevés nővér van Kambodzsában, de munkájuk nélkülözhetetlen. Tharin nővér olyan fiatal lányokkal foglalkozik, akik Kambodzsá egyik leginkább kizsá-

mányolt rétegeből, a hegyi törzsekből származnak. A misszió anyagi segítségével létrehoztak egy oktatási és képzési központot azoknak a fiataloknak, akik a sík vidék lakóitól nagyon különböző kulturális háttérrel rendelkeznek. Eltérő nyelvi szokásaik, vallásuk és megjelenésük miatt

a törzsi emberek könnyen kihasználhatóak, amikor lejönnek az alföldre. Azoknak a készségeknek, amelyek lehetővé tették számukra a túlélést a hegyekben, kevés hasznát veszik Kampong Chan zsúfolt utcáin. A szegénység miatt a lányok elkerülhetetlenül prostitúcióra, a fiúk pedig bűnözésre kényszerülnek.

A Tharin nővér által vezetett gyermekközpontban ezek a fiatalok szakmát tanulnak, így lehetővé válik számukra, hogy önálló életet kezdjenek.

Kérjük, hogy imádkozzanak a missziós országokban szolgáló papokért és szerzetesekért, valamint azokért a fiatal férfiakért és nőkért is, akik érzik magukban a meghívást a papi vagy szerzetesi életre. Lépjen velünk kapcsolatba, ha szeretné támogatni a Szent Péter Apostol Művét, amely a seminaristák képzését szolgálja Ázsiában és Afrikában.

Maria Blandina Bano ssps
a PMM munkatársa

Könyvajánló: GYÖKEREKIG HATÓ VALLOMÁS - Egy év Gambiában

Szeretettel ajánljuk kedves olvasóink figyelmébe Fidelis nővér, a makói missziós gyermekcsoport kísérlőjének könyvét. A Boldogasszony Iskolanővérek közösségéhez tartozó Fidelis nővér a tanítói, hittanári és óvónői diploma hazai megszerzése után egy évet töltött a nyugat-

afrikai ország belsejében. Első magyar misszionáriusként részt vett a helyi óvoda és iskola működtetésében, a tanítás mellett játszóteret épített, varrt, főzött, szabadidős programokat vezetett. Sajátos szemszögből mutatja meg a nyugat-afrikai vidék lakóinak mindennapjait: értékeiket, gondjaikat, vágyaikat. Színes, érdekes olvasmány.

A könyvet a kiadó honlapján keresztül (www.publikon.hu), vagy a nagyobb budapesti könyvesboltokban lehet megvásárolni.

Lap apostolokat keresünk!

Magazinunk terjesztéséhez szeretettel várjuk nagylelkű adományozóink és támogatóink jelentkezését. Fontosnak tartjuk, hogy a magazin missziós lelkülete, a világmisszió hírei eljussanak mindazokhoz, akik szívesen olvasnák a jövőben kiadványunkat. A lap apostolok jelentkezését az alábbi elérhetőségeken várjuk:

P. Benven Sebastian SVD
Pápai Missziós Művek
1223 Budapest,
Jókai Mór u. 14.
e-mail:
pmmmisszio@gmail.com

HASZNÁLT MOBILOK A MISSZIÓ JAVÁRA

Fiók, szekrény, doboz – azok a helyek, ahonnan a legtöbbször kerülnek elő használt mobiltelefonok. Időnként a kukába is kidobjuk őket, megfeledkezve arról, hogy veszélyes hulladéknak számítanak. Vannak olyan vállalatok, amelyek megjavítják vagy újrahasznosítják a mobilokat. Ezek a javított telefonok kerülnek a fejlődő országokba, ahol az emberek még hosszú ideig használhatják azokat. A hozzánk beérkező mobilokat egy ilyen céghez továbbítjuk. A telefonokért cserébe kapott összeg a verbita atyák és testvérek missziós munkáját segíti Magyarországon és a világ más országaiban.

**Nagyon fontos, hogy a mobiltelefonokhoz
akkumulátor is tartozzon!**

A telefonokat a következő címre lehet küldeni:

MISSZIÓS TITKÁRSÁG

- 9730 Kőszeg, Park u. 1.
 - 1223 Budapest, Bajcsy-Zs. u. 3–5.
- Bővebb információ:
- verbita@verbita.hu
 - www.verbita.hu
 - Telefon: 06-30/418-9196

Megmozdult a világ

Afrika Szarva: hónapok óta vezető hír a kelet-afrikai országokban tomboló válság elsősorban Szomáliában, Etiópiában és Kenyában, de hasonló katasztrófa fenyeget még több afrikai országot is. Mintegy 11 millióra becsülhető az utóbbi hatvan év legsúlyosabb szárazsága közvetlen áldozatainak a száma. A katolikus világ a tragikus helyzetben - elsősorban segélyszervezetei útján - azonnal megmozdult.

A legsúlyosabb a helyzet Szomáliában a hosszú évek óta tartó politikai anarchia miatt, ahol az egymással harcoló bandák akadályozzák a humanitárius segélyek bejutását az országba. Naponta ezrek és ezrek érkeznek az Észak-Kenyában felállított és már többszörösen túltelített menekülttáborokba, ahol terjednek a járványok. Elsősorban a nők és a gyermekek áldozatai a helyzetnek.

A helyiegyházak felelős vezetőinek híradásaiból a világkatolikusai közvetlenül is értesülhetnek a helyzet rosszabbodásáról. Fr. Angelo Antolini, az etiópai Pápai Missziós Művek (PMM) igazgatója azonnali humanitárius intervenciót sürgetett.

XVI. Benedek pápa július 31-én, a csodás kenyérszaporításról szóló elmélkedésében külön szólt a kelet-afrikai ínségről: „A Szentírás e szakasza ékes példát ad nekünk az emberi együttérzésről. Emlékeztet bennünket azokra a testvéreinkre, akik ezekben a napokban Afrika Szarva országaiban szenvednek az éhínség drámai következményei miatt, amit még súlyosbít a háború és az intézményes keretek hiánya.” Giampietro Dal Toso prelátus, a „Cor Unum” Pápai Tanács titkára jelentős pénzüsszeget küldött a pápa nevében Afrika Szarvának egyes egyházmegyéibe. „Ez annak a jele, hogy XVI. Benedek különleges figyelemmel követi a régió drámai helyzetét” – írta az Osservatore Romano vatikáni napilap.

A Pápai Missziós Művek különböző országokban működő nemzeti igazgatóságai segélyakciókat hirdettek, anyagi támogatásuk mellett orvosokat, egészségügyi személyzetet és gyógyszer szállományokat küldtek a térségbe. „Az utazás igen kockázatos és költséges, hiszen

bármikor megtámadhatnak minket a szomáliai fegyveresek, de mindezt a legszegényebbekért tesszük a világnak ebben a legbizonytalanabb térségében” – írta az ausztráliai Catholic Mission (PMM) igazgatója, Martin Teulan.

Celestino Bundi atya, a kenyai PMM igazgatója, a térségben szolgáló papság számára kért segítséget. Az Egyesült Államok katolikusai akciókat indítottak, és a kelet-afrikai egyházközösségekkel felvették a kapcsolatot.

Az egyes katolikus karitász szervezetek koordinálják az ellátási feladatokat a szomáliai menekültekkel túlszűfolt kenyai és etiópai menekülttáborokban, Szomáliában mintegy 220 ezer embernek nyújtanak segítséget. A svájci és a luxemburgi Caritas által kezdeményezett program 170 ezer embernek segít. Az etiópai Caritas 80 ezer embernek juttatott vizet és ételmezt. A kenyai Caritas mintegy 40 ezer embernek nyújt ételmezszereséget.

Ebben a tragikus helyzetben halljuk meg Jézus mindent eldöntő szavait: „Jöjjetek Atyám áldottai... Mert éheztem és ennem adtatok, szomjaztam, és innom adtatok, idegen voltam és befogadtatok engem, mezítelen voltam és felöltöztettetek, beteg voltam és meglátogattatok, fogáságban voltam és eljöttetek hozzám.” (vö. Mt 25, 34-36).

Összeállította:

a PMM hazai igazgatósága

Az egész katolikus világ, elsődlegesen a Pápai Missziós Művek nemzeti igazgatóságai megmozdultak, így mi, a magyarországi PMM is szeretnénk segíteni. Várjuk nagylelkű adományait az Erste Bank

11600006-00000000-2778649

számlaszámra. **A közlemény rovatba írják be: a kelet-afrikai menekültek támogatására.** Az így összegyűlt adományokat közvetlenül a kenyai és etiópai PMM-eknek továbbítjuk.

Rejtvény

A betűhalmazban bibliai nevek vannak elrejtve. Találd meg a neveket, majd a megfelelő logika szerint párosítsd össze őket!

A rejtvény megfejtését **november 20-ig** várjuk szerkesztőségünk címére.

Pápai Missziós Művek

1223 Budapest, Jókai Mór u. 14.

Legutóbbi számunk rejtvényében Boldog II. János Pál pápa egyik, fiatalokhoz intézett üzenetét rejtettük el. A megfejtés:

NE FÉLJETEREK!

A helyes megfejtést beküldők közül jutalmat nyertek:

Varga László

Pápakovácsi missziós csoport

Siklósi Éva

Budapest

Vadas Ákos

Budapest

m e s á r i m á r i a
i r á d á m h c t r n
p z c j ó z s e f e o
á s i z s á k s r b a
b é v r á c h e l e s
r b o v á s j r b k á
a e n o é m i ú o k r
h t j á k o b t z a a
á t e l i m e l e k ó
m é k z a k a r i á s
á é v a i m b o ó z á

10. évforduló
Világmisszió
Országos Ünnepe
2011. október. 8.

Szervezők:
Pápai Missziós Művek
Tel.: 06 30 / 558 - 6339
WWW.PAPAIMISSZIO.HU
Isteni Ige Társasága
Tel.: 06 30 / 418 - 9196
WWW.VERBITA.HU

**MINDEN NÉPBŐL, NEMZETBŐL...
A CSALÁD MINDEN NEMZET KINCSE**

a Budai Ciszterci Szent Imre-templomban és a Szent Imre Gimnázium dísztermében.

DÉLELŐTT: a Szent Imre-templomban

9⁰⁰ Az ünnep megnyitója

10⁰⁰ Köszöntés - **Juhos Ferenc** verbita provinciális és

Benvin Sebastian Madassery,

a Pápai Missziós Művek igazgatója

A nyári missziós tábor résztvevői

Ohoiledwarin Elias atya vezetésével

10 órától a gimnáziumban találkoznak

10³⁰ **Pál Ferenc** atya előadása a Család évéről

11³⁰ Ünnepi szentmise,

főcelebránsa **Ternyák Csaba** egri érsek

DÉLUTÁN: a Szent Imre Gimnázium dísztermében

14⁰⁰ Missziós tábor résztvevőinek műsora

15⁰⁰ a Szent Gyermekség Műve programja

16¹⁵ A körömi verbita plébánia műsora

16⁴⁵ Minden nemzet eljön és leborul színed előtt

(Jel 15,4)

- Házaspárok és családok tanúságtétele

17¹⁵ Befejező ima ifjúsági világmissziósok vezetésével

18⁰⁰ Az ünnep zárása

Belépődíj nincs! A program költségeire és a kubai misszió javára, ahol PUTRALAKA REMIGIUS svo atya dolgozik, anyagi támogatást szívesen fogadunk és hálásan köszönünk!

„Amint engem küldött az Atya,
úgy küldelek én is titeket.”

Jn 20,21

MISSZIÓS VASÁRNAP

2011. OKTÓBER 23.

Hittérjesztés Műve

Szent Péter Apostol Műve

Szent Gyermekség Műve

Missziós Unió

www.papaimisszio.hu